

Heinrich Heine,
Belšacaro

tradukita de Richard Schulz

Jam pasis de la nokt' duon'.
Trankvile kuſis Babilon'.

Nur supre en la regkastel'
Fenestrojn traflagras torĉa
hel'.

Reĝ' Belšacar' de Babilon'
Festenis en la festsalon'.

Tumultis laŭte de l' reg' sek-
vantar'.
Tintigis pokalojn barbar'
kun barbar'.

La reĝo aŭskultis obstine
kun ĝu'
La virojn jubili, pliigon de l'
bru'.

Ekardas tre la reĝa vang'.
Riskemas tre la reĝa lang'.

Kaj senripense pekas li
Kaj blasfemas terure, spi-
tante al Di'.

Kaj paradas sen hont' kaj
kun defi'.
Aplaŭdas tre la koteri'.

Orgoje sonas de l' reg' or-
don'.
Jam hastas kaj revenas pe-
on'.

Surkape pezas la ora vazar',
El templo Javea la rab-
akapar'.

Heinrich Heine,
Belsazar

Die Mitternacht zog näher schon;
In stummer Ruh lag Babylon.

Nur oben in des Königs Schloß
Da flackerts, da lärmst des Königs
Troß.

Dort oben in dem Königssaal
Belsazar hielt sein Königsmahl.

Die Knechte saßen in schimmernden
Reihen,
Und leerten die Becher mit funkeln-
dem Wein.

Es klimmten die Becher, es jauchzten
die Knecht';
So war es dem störrigen Könige recht.

Des Königs Wangen leuchten Glut;
Im Wein erwuchs ihm kecker Mut.

Und blindlings reißt der Mut ihn fort;
Und er lästert die Gottheit mit
sündigem Wort.

Und er brüstet sich frech und lästert
wild;
Der Knechte Schar ihm Beifall brüllt.

Der König rief mit stolzem Blick;
Der Diener eilt und kehrt zurück.

Er trug viel golden Gerät auf dem
Haupt;
Das war aus dem Tempel Jehovas ge-
raubt.

...

Heinrich Heine,
Belšacar'

*tradukita de Manfredo Ra-
tislavo*

Ripozis pace jam Babel'
Dum meza nokto, en mal-
hel'.

Nur supre en la regkastel'
Vidiĝis flagre torĉa hel'.

Kun sia reg-korteganar'
Festenis tie Belšacar'.

Jen malplenigante pokalojn
kun vin'
De l' reg' servistaro amuzas
sin.

Ĝojigis la régón de l' glasoj
tintad'
Kaj de la servistroj gajega
kriad'.

La reĝo ardis pro la vin',
La vino aŭdacigis lin.

Tentate de la aŭdacem'
Li diras vortojn de blas-
fem'.

Senhonte la reĝo glorias sin,
La servistar' aplaŭdas lin.

Vokite de l' fiera reg'

Servist' ekstaras de la seg',

Alportis li multon da ora
ilar'
Rabitan for de l' Javea al-
tar'.

...

Kaj ekprenis la reg' per kri- ma man'	Und der König ergriff mit frevler Hand	Kaj sanktan pokalon per peka man'
La plej sanktan pokalon kun fia rikan'.	Einen heiligen Becher, gefüllt bis am Rand.	Ekkaptis la rego, vokante: „Je l' san'!“
Kaj li malplenigas ĝin ĝis la fund', Kriaĉas el malvirta abund':	Und er leert ihn hastig bis auf den Grund, Und er rufet laut mit schäumendem Mund:	Kaj malplenigis li tiun ĉi, Kun bušo ŝaŭmanta elvokis li:
“Javeo, mi mokas pri via kron' - Mi estas reĝo de Babilon'!”	“Jehova! dir künd' ich auf ewig Hohn — Ich bin der König von Babylon!”	„Jave', je eterno mi mokas vin, - Regant' de Babelo mi no- mas min!“
Apenaŭ sonis for la vort', La reĝon ekkaptis la tim' de l' mort'.	Doch kaum das grause Wort erklang, Dem König wards heimlich im Busen bang.	Apenaŭ tion eldiris li, Ektimon sentis li en si.
La akra ridado formortis je l' hor'. Silentis tuj la vira ĥor'.	Das gellende Lachen verstummte zu- mal; Es wurde leichenstill im Saal.	Mutiĝis la rido en unu mo- ment', De l' morto regis la silent'.
Jen vidu! el la blanka mur' Aperis homa mankontur'.	Und sieh! Und sieh! An weißer Wand, Da kam's hervor wie Menschenhand;	Kaj jen! Kaj jen! Sur blan- ka mur' de man' aperis la kontur';
Kaj skribis, skribis sur la mur' Kaj ree forigis post flamgra- vur'.	Und schrieb, und schrieb an weißer Wand Buchstaben von Feuer, und schrieb und verschwand.	Kaj skribis, kaj skribis sur la mur' Literojn el fajr' kaj forigis de sur.
Jen ankaŭ for regal-plezur'. Rigide rigardis la reg' pro terur'.	Der König stieren Blicks da saß, Mit schlotternden Knien und toten- blaß.	Genu-tremante sur sia seg' kadavre pala jen sidis la reg'.
La viroj sidis mutaj pro tim'. Horor' sentiĝis en ĉies anim'.	Die Knechtenschar saß kalt durch- graut, Und saß gar still, gab keinen Laut.	La korteganoj pro terur' Silente sidis, spiris nur.
Eĉ magoj ne sciis laŭ rita mezur' Klarigi la flamskribajon de l' mur'.	Die Magier kamen, doch keiner ver- stand Zu deuten die Flammenschrift an der Wand.	La magiistoj vokitaj de li Ne povis klarigi tion ĉi.
...	...	...

En tiu ĉi nokt', de la servi-
staĉar'
Murdata estis Belŝacar'.

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17) en Esperanton de
RICHARD SCHULZ (Rikardo
Šulco, *1906-07-12 – †1997-
09-26).*

Arg-205-409 (2013-02-26
15:10:47)

*Tiu traduko aperis en 1984
en la n-ro 61, 1984/7 de la
"Vestfaliaj Flugfolioj", kiun
Richard Schulz, kiu nomis sin
Rikardo Ŝulco, eldonis mem.
Li indikis kiel aŭtoron de
la germana-lingva originalo:
Henriko Hajno. Tiu estas
la germana poeto Heinrich
Heine. Pri Richard Schulz
vidu la vikipedian retejon
http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz.*

Belsazar ward aber in der selbigen
Nacht
Von seinen Knechten umgebracht.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas
HEINRICH HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17).*

Arg-205-407 (2004-03-06 17:43:12)

Murdata estis Belŝacar'
Samnokte de sia servistar'.

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 – †1856-
02-17) en Esperanton de
MANFREDO RATISLAVO
(Manfred Retzlaff, Stettiner
Str. 16, D-59302 Oelde,
Germanio, *1938-11-04) en
1984-03-30.*

MR-109-2 / Arg-205-408
(2004-03-10 11:49:13)